

עין משפט
גר מצודה
כד:

עַד א ב ג מ״י פֿאַר
מַהֲלֻכּוֹת עֲדוֹת הַלֵּלָה
ח:
עַד ד ה מ״י פֿאַר
מַהֲלֻכּוֹת חֲזָקִי מַמּוֹן
הַלֵּלָה יט ופ״י נִשְׁשֻׁט
וּמַחֲמֵת מִגַּם שְׂפִין קו טוֹר
שׁ״ע ח״מ שִׁמּוֹן שֵׁלָה:
עו ו מ״י שֶׁס הַלֵּלָה כ
מִגַּם שֶׁס טוֹר שׁ״ע
ח״מ פ״י שֶׁסֶט סַפִּיק כ:
עו ו מ״י שֶׁס פֿאַר
הַלֵּלָה ז מִגַּם שֶׁס
טוֹשׁ״ע שֶׁס סַפִּיק יא:

מוסף רש"י

שיסה. נירה. (סנהדרין)
(יח.) ובעטה מהלכת
ברבוצה פטורה. ואפי"ג
דנרס"ר חצינת הכא
פטורה. דכל המצנע נטה
זו שרצנה נרס"ר וכל
האר סי' (נעיר ב.)
שור המויק ברשות
היוק כיצד. דקמפס
לכולו מועדין דסדק קמא
וקמפס נמי שור המוק
נשומ הנחק כיצד (נעיר)
(יח.)

רבינו חננאל

[illegible]

גברא שנודמנה להללו
שלש כיתות אחת שהעידה
תמול והאחרת שהעידה
בשלוש ישיבה בבדי
כאחת עם הכת השלישית
שכאה להעיד היום ומרמזי
אהדי ואמר אלו שתי
הכיתות לבת השלישית
העידו גם אתם כאשר
העידו אנו שנחשבין כולן

כד:

[illegible]

במכירין בעל השור ב'ו. ואם

למירמר לחיוביה פלגא נוקא חכמי
אקטן ששורשים דמקנן דבהניח (אקמ)
דף לה: גבי זה אומר קטן הויז
י"ל דיכול לומר אחד מהס נאכד
ג"ה דנאכד דאין מהס (א) אחר כל
ג"ה ט"ז' ט"ז' דאין מברין אה
השור ט"ה אהו שנגה דאשונה לא
היה שנגה שניה ושלשית י"ל כגון
שלמחר שהעידו כולם דאיהו והכריחו
שליה עשה לא הניחות ואם תאמר
לייעודי נגזר אין העדים שהעידו
ביחס דאשון ויכולן ליעד אלה שחששין
שמא יגב' ב' וב' (א) ויכירו ומעטס
ויכולים נמי לומר לחיובי מי' נוק דאין
בשמיכירו ואפי' כי אמרין ליעודי
תורא דמאני למירמר דמירי כשהכריחו
שנגה שנגה שלשה נניחות ולאחר שלשה
ימים כשנאז להעיד נהעבר בין
שורים אחרים הדומים לו או שכו
שור היה ואין מברין אותו
בנעת העדות דהשתא דלא ליעודי
אקטמו ואף ע"פ שאין מברין אותו
שלא נ"ש כשיגה נגיחה רביעית
דכ"ה אחא דלמחר ד"ה המוכר
פירוט (ד"ר דף טז) ושם בדעו שזה
הגמ' ומי' אומר (ט) שמכירו תחילה
והי'ם לא תורא לחיובי מי' נוק

בזאת כשיכירו לדיעודי גברא נמי לא
האסר להעיד כלל עד שיכירוהו אבל ודא
הבעלים מחייבים עד שידיעוהו תחילה
ובענין לא אפשר ותימה דלא משני ש
של עצמו ואורי"י דשמה אין העדה מ
הוי דכונני או דהפקר: **המשנה**

כיצד הרגל פרק שני בבא קמא

אלה אי אמרם ליעודי ג
ונגיסה צריך להעיד ביומיה
גב' ימים לימרו הנק קמא
דקמאי ודאי ליעודיה נטכו

אלא אי אמרת לייעודי גברא * לימרו הנך קמאי אנו מי הוה ידעינן דבתר שלשה יומי אתו הני ומייעדי ליה אמר רב אשי אמריה לשמעתא קמיה דרב כהנא ואמר לי ולייעודי תורא מי ניתא ולימרו הנך בתראי אנו מנא ידעינן דכל דקאי בי דינא לאסהודי בתורא קאתו אנו לחיוכי גברא פלגא נוקא אתינן ¹⁶ דקדמנו רמוי רב אשי אמר * כשכשו רצופים * רבינא אמר * במכירין בעל השור ואין מכירין את השור אלא היכי מייעדי ליה דאמרי תורא נתנא אית לך בבקרך אבעי לך לנשורי לכוליה בקרא אבעיא להו המשסה כלבו של חבירו בחבירו מהו משסה ודאי פטור בעל כלב מאי מי אמרינן מצי א"ל אנא מאי עבידנא ליה או דלמא אמרינן ליה כיון דידעת בכלבך דמשטי ליה ומשטסי לא אבעי לך לאשהויה אמר רבי זירא ת"ש ותם שיהו התינוקות ממשמשין בו ואינו נוגח הא נוגח חייב אמר אביי מי קתני נגח חייב דלמא הא נגח לא הוי תם ובההיא גניחה לא מחייב ת"ש * שסיסה בו את הכלב שסיסה בו נחש פטור מאי לאו פטור משסה וחייב בעל כלב לא אימא פטור אף משסה אמר רבא אלא תמצי זימרא יהמשסה כלבו של חבירו בחבירו חייב * שסיסה הוא בעצמו פטור מאי מעמא * כל המשנה ובא אחר ושינה בו פטור א"ל רב פפא לרבא איחמר משמיה דריש לקיש כוותך * דאמר ריש לקיש שתי פרות ברשות הרבים אחת רבוצה ואחת מהלכת וכעטה מהלכת רבוצה פטורה רבוצה במהלכת חייבת א"ל יאנא כההיא חיוכי מהייבנא דאמרנין ליה * כי אית לך רשותא לבטוי עלי לבעוטי בי לית לך רשותא: **מתני'** * שור המזק ברשות הניזק כיצד ינגח נגף נשך רבץ בעט ברשות הרבים משלם חצי נזק ברשות הניזק * רבי טרפון אומר נזק שלם וחכמים אומרים * חצי נזק אמר להם רבי טרפון ומה במקום שהקל על השן ועל הרגל ברשות הרבים שהוא פטור החמיר עליהן ברשות הניזק לשלם נזק שלם מקום שהחמיר על הקרן כרה"ר השלם חצי נזק אינו דין שנחמיר עליו ברשות הניזק לשלם נזק שלם אמרו לו דיו לכא מן הדין

להיות בנרדן מה ברה"ר חצי נוק אף ברשות ת

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) סנהדרין
(ב) לקמן (חול.) ג' לעיל כג.
(ג) ושיני. (ד) לעיל כ.
(ה) לעיל כ. לקמן לב.
(ו) לעיל סז. (ז) לעיל יד.
(ח) ושיני. (ט) לעיל יג.
(י) ונספרים לא גרס אף.
(יא) ג'ל דהנהנין פו.
(יב) ושיני חוספות סנהדרין
פו: ד"ה קמיל. (יג) הוא
גלין. (יד) פו: ג'ל
שפיעו. (טו) פו: ג'ל
כנני.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לימור וכו' פלגא מוקא אחיבן וחזן עליו: (ב) תוס' ד"ה במסדין וכו' גדנאד אחד מהם (אחר כל גניסה) תלמי ונ"כ ק"ה אחר כל הגניחה: (ג) בא"ר שחא יגח שניה ושלשים ויכירורה ומעטס זה וכו' בלנו כשיכירורה כ"ל וכן לקמן:

גליון הש"ס

נברא לימיו הנך קמא.
עין כ"ב דף נו ע"ב
תוספות ד"ה משלשין:
שם בי אית לך רשותא
כו'. עין לקמן דף ס ע"ב
תוספות ד"ה אמאי פטור:

בינו חננאל (המשך)

כ' ביום ראשון כי ראנו
 שור שפילגש של השוורים
 שור שלנו וגננו שור של
 ארבען מקוריה אתנו ביד
 לשמור כל זמרינו והעדר
 אתרים כי ביום שני ראנו
 שור שפירש במקור של
 פלגיו וגננו שור של שני
 שור של שמעון והעדר
 אתרים כי פירש שור
 השוורים של פלגיו וגננו
 שור של שני שור של יולי
 וזמנו לקח לאור של יולי
 כיחוט שראו כבת אחת
 אחד כי השוורים שבת
 של בעלזין כי ראו כלכל
 בקר שור גננו ואמרו
 הבה הראשונה בעל
 השור שהעדרו של בעלזי
 ביום ראשון והעדרה את
 השנה כמרוה והישיבת
 כמרוה ומצאנו שור יוחי
 בעדות בעדות ובעדות
 אחת לנב השור כי
 היכי ראשנו למיור מיחא
 מתנחה לעיורו תורא
 הוה כי אכיל למיור
 לעיור גברא בעלזא
 אפשטא (?) ועוד דברים

הללו שפירשנו מבורך
הבונים בפי שור שגנה
ארבעה חמש שורים.
איבעיא להו המשה כלכו
של חבירו והייקן מהו
משה ודאי פטור בעל
הכלב חייב אי לא ולא
אפשיטא ט). ח"ש ישיה
בו כל ישיה בו נחש
פטור אוקימנא פטור אף
משה אמר רבא אם
תמצא לומר המשה כלכו
של חבירו חבירו חייב
בעל הכלב. ישיהו בעצמו

יניי ארם וחייב בדיני שמים:
והא דין דאורייתא היא

(א) נראה דל"ל דרב אשי הוא דאמר (רב סהלא, ב) ע"י ברע"י וכנסת' נסוינת, (ג) ע"י תוס' ד"ה אלא, (ד) ע"י תוס' ד"ה במהרין שהביאו דברי ר"ם אלא, (ה) ע"י ברע"ש סי"ד.